

Στήριξετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλ. Κεφ. β' ἐδ. 15

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(5) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακὴ 7 Σεπτεμβρίου 1953 (Π.Ο.Η.)
"Ἔτος Ζ'. Ἀριθ. —163—Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 1000

Γραφεῖα: Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
"Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐξάμηνος δραχ. 15.000—Ἐτησίᾳ δραχ. 30.000

Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.—Ἐτησίᾳ δολ. 4

Ἡ ΤΙΜΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΪΚΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

Ἐνα μικρὸν τμήμα ἀπὸ τὰ πλήθη, ποὺ συνέθρυσαν εἰς τὸ Μνημόσυνον τῶν θυμάτων τοῦ Ἑλленισμοῦ.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

...ὅπου καὶ ἡ ζωὴ προσφέρεται
διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως

Ἐνα ἄσχημο Ἐκκλησάκι στὸ Συνοικισμό τοῦ Περιστερίου, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας κατέλαβε ἀπὸ τὴν Κυριακὴν 31)8)53 π. ἡ. ἐξαιρετικὴν θέσιν μέσα εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἀγῶνος μας καὶ ἀπέδειξε μὲ τὴν μεγαλότεραν πειστικότητα τὴν δύναμιν τῆς Ἰδέας.

Εἰς τὸ Ἐκκλησάκι αὐτὸ ἐτελέσθη Πάνδημον Μνημόσυνον διὰ τὰ θύματα τοῦ τραγικοῦ αὐτοκινή-
τιστικοῦ δυστυχήματος τῆς Χαλκίδος. Ἀπὸ τὰς πρωϊ-
νὰς ὥρας ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν πλυνταὶ ὁμάδες
ἀδελφῶν καὶ νὰ κατακλύζουν τοὺς πέριξ τοῦ Ναοῦ
χώρους, διότι ὁ ἐντὸς τοῦ ναοῦ χώρος ἐνωρίτατα
κατελήφθη, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ εἰσέλθουν οὔτε
καὶ οἱ συγγενεῖς τῶν θυμάτων.

Τὸ κέντρον τοῦ μικροῦ ναυδρίου εἶχε καταλάβει
τὸ μνημόσυνον. Καὶ μόνον αὐτὸ ἐξέπεμπε τὰς συγ-
κλονιστικότερας συγκινήσεις. Ἡ σκέψις ὅτι νεαρὰ
ὑπάρξεις, περιβεβλημέναι μὲ τὸν πορφυρόλευκον χι-
τῶνα τῆς παρθενικῆς ἀγνότητος καὶ ἐξαιρετικαὶ οἰ-
κοδόσποινα διακρινόμεναι διὰ τὰς σπανίας καὶ πα-
τροπαράδοτους ἀρετὰς τῆς φυλῆς μας, ἐγκατέλειψαν
τὴν παροῦσαν ζωὴν κατὰ τὸν τραγικώτερον τρόπον,
περικοσμηθεῖσαι διὰ τοῦ φωτοστεφάνου τοῦ ἥρωος,
ἐγέννα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παρευρεθέντων θλίψιν,
θαυμασμόν, κατάπληξιν μελαγχολίαν. Ὅλα δὲ αὐτὰ
συνιστοῦσαν μίαν πνευματικὴν ἔξαρσιν.

Ἐντὸς ὀλίγου μίαν περιοχὴ ἀκτίνας ἀρκετῶν ἐκα-
τοντάδων μέτρων ἦτο ἀδιαχώρητος. Εἶχε σχηματι-
σθῇ ἀνθρωποθάλασσα. Ἡ λειτουργία ἐτελέσθη χω-
ρὶς φόβον, διότι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατόπιν
ὑπερανθρώπων προσπαθειῶν, καὶ συμπαραστατού-
μενον ὑπὸ τοῦ ἀξιολύτου κ.κ. Κλ. Θεοφανοπού-
λου, βουλευτοῦ τοῦ Συναγεσμού καὶ τοῦ Δημάρχου
τοῦ Περιστερίου, ἐπέτυχον ἀδειαν λειτουργίας.

Τὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐξεφώνησε κατ' ἐντο-
λήν τοῦ Ἁγίου Προέδρου, λαϊκὸς ἱεροκλήρυξ, ὅστις
εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς: «Ὁ θάνατος ἀποτελεῖ ἀναμ-
φισητῆτως τὸ θλιβερότερον γεγονός. Γεγονὸς συν-
τρίβον, ὀδυνηρόν. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον
προκαλεῖ πάντοτε ἐπανόστασιν τραγικῶν συναισθη-
μάτων, συγκλονιζόντων τὸν ἄνθρωπον. Ἡ σκέψις
ὅμως ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ὁ ἀείποτε ἀναμενόμενος
καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐμφανιζόμενος ἐφιάλτης, γεννᾷ
εἰς τὴν πονεμένην ψυχὴν τὸ ἐναγώνιον ἐρώτημα:
Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ τὸν καλύψῃ
ἡ ψυχρὰ πλάξ τοῦ τάφου καὶ νὰ τὸν συντρίψῃ ἡ
πέραν τοῦ τάφου ἀνυπαρξία;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ἀπαντᾷ ἐγκυρότατα ὁ
Σωτὴρ, ὅστις καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας Του, ἀλλὰ
καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς Του διέγραψε εἰς τοὺς
ψυχικούς μας ὁρίζοντας τὴν ροδίζουσαν ἐλπίδα τῆς
αἰωνιότητος! Οὕτω ὁ θάνατος κατέστη μετάγουσα-
γέφυρα.

Ὅταν ὅμως ὁ θάνατος ἐπισυμβαίνει εἰς στιγμὰς
ἀγῶνος καὶ προσπαθείας διὰ τὰ ἰδανικά, τότε περι-
βάλλει τὸν ἄνθρωπον μὲ αἶγλην ἄδυτον καὶ ἡρωϊ-
κὸν μεγαλεῖον. Ὁ θάνατος ὑπῆρξε ἡ ἔνδοξος διαιώ-
νις τῶν μαρτύρων τῆς πίστεώς μας. Ὁ θάνατος ὡ-
δήγησε εἰς τὸ πάνθεον τῶν ἡρώων τὰς ἡρωϊκὰς
μορφάς, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὸν σεβασμὸν ὅλων
τῶν γενεῶν.

Καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ὁ θάνατος κα-
τέστη ἡρωϊδὴς τὰς εὐλαβεῖς γυναῖκας, ὑπὲρ ὧν
τὸ μνημόσυνον τελεῖται. Ἠγωνίσθησαν διὰ νὰ δια-
τηρήσουν ἐλευθέραν καὶ ἀδέσμευτον τὴν συνειδήσιν
τῶν καὶ εὖρον τὸν τραγικώτερον θάνατον κατὰ τὸν
ἀγῶνα αὐτόν. Οὕτω συνέχισαν τοὺς ἀγῶνας τῆς
πίστεως. Ὅπως οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ δὲν ἠνέχθησαν
τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως τῶν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν
τῶν, ὅπως κατὰ τὴν εἰκονομαχίαν οἱ ζηλωταὶ τῆς
Ὁρθοδοξίας ἀπέκρουσαν τὴν πίεσιν ἐπὶ τῆς συνει-
δήσεως τῶν καὶ προσέφεραν δι' αὐτὰ τὴν ζωὴν τῶν,
οὕτω καὶ αἱ ἡρωίδες τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἠγωνί-
σθησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως τῶν
ἐναντίον τῶν βιαιῶν μέτρων τῆς ἐποχῆς.

Διὰ τῆς θυσίας τῶν αὐτῆς, ἐδικαίωσαν καὶ τὸν
ἀγῶνα μας καὶ τὸν καθηγίσαμεν μὲ τὸ μαρτυρικόν
τῶν αἵμα. Ἀπέδειξαν δέ, ὅτι ἡ θρησκευτικὴ συνεί-
δησις δὲν ἐκμηδενίζεται ἀλλὰ συντρίβει μόνον τοὺς
θρασεῖς ὑβριστάς της.

Δόξα καὶ τιμὴ εἰς σὰς ἡρωίδες. Δὲν ταιριάζουν
δάκρυα εἰς ὑμᾶς. Δὲν εἴσθε νεοί, κατοδυρόμενοι,
ἀλλ' ἡρωίδες καὶ μάρτυρες. Ἡ θυσία σας μᾶς ἐμ-
πνέει καὶ μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Νίκης.

Τὸ λογίδριον ἔκλεισε μὲ μίαν προσεσχὴν καὶ σύ-
στασιν πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας».

Ὁ λόγος ἀναμειχθεὶς μὲ τοὺς θρήνους τῶν συγ-
γενῶν ἐδημιούργησε ἓνα περιβάλλον συγκινητικῆς
κατανύξεως, ὅπου ἡσθάνετο κανεὶς τὸ ἐλαφρὸν
θρόισμα τῶν περιπταμένων ψυχῶν.

Μετὰ ταῦτα ὠμίλησε καὶ ὁ Δήμαρχος τοῦ Πε-
ριστερίου, εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὁ
ἄνθρωπος ἀισθάνεται βαθυτάτην τὴν ἀπώ-
λειαν τῶν τιμωμένων νεκρῶν. Ἡ Βασιλίσσα Ἀμπα-
τη ὑπῆρξε πρότυπον ἐναρέτου οἰκοδομοποιῆς καὶ
στοργικῆς σύντροφος ἐνὸς τιμίου βιοκαλαιστοῦ. Ἡ
Ἰωάννα Ἰσαρη καὶ Ἑλένη Σπαθαράκη ἐκλεκτὰ κο-
ρίτσια ἐναρέτων συμπολιτῶν μας ἀπετέλουν κοσμή-
ματα τῶν οἰκογενειῶν τῶν καὶ χρυσᾶς ἐλπίδας τῆς
πατρίδος μας. Ἡ δὲ Μαρία Τσιγκιδοπούλου,
ὑπῆρξε ὁ ἀγαθὸς ἄγγελος τοῦ Δήμου μας. Προσε-
πάθει νὰ ἀνακουφίσῃ, νὰ παρηγορήσῃ, νὰ βοηθήσῃ.
Ἡ κοινωνία χάνει πολὺτιμον καὶ ἀναντικατάστατον
στοιχείον.

Αἱ συνθήκαι δὲ τοῦ τραγικοῦ τῶν θανάτου κα-
θιστᾷ τοὺς νεκροὺς ἡρώας. Ἔστω αἰωνία καὶ εὐλο-
γημένη ἡ μνήμη τῶν».

Τὸν Δήμαρχον ἐδεξιώθησαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν
συγγενῶν τῶν θυμάτων ὁ κ. Δ. Κυριακόπουλος
Πρόεδρος Π.Θ.Ε.Ο.Κ., Μ. Γάκης σύμβουλος, Κ.

ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΗ ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΜΑΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΒΑΣΣΑΜΗ

Ἀσκήσεις ψυχολογικῆς θείας

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Δικαιοσύνης εἶναι προφανῶς νὰ τιμωρῇ τοὺς υποκείμενους εἰς σφάλματα ἢ ἐγκλήματα, ἐπικίνδυνα διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἢ θίγοντα τὰ κοινωνικὰ συμφέροντα. Ἀφ' ἧς σιγῆς προσπαθῆσαι διὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς νὰ φιμώσῃ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν ἑνὸς ἀνθρώπου, τότε ἀπομακρύνεται τελείως τῆς ἀποστολῆς τῆς, ἐκθέτει ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν χρησιμοποιοῦν καὶ περιβάλλει μὲ τὴν αἴγλην τοῦ ὁμολογητοῦ τὰ θύματα. Τὸ τοιοῦτον ἀκριβῶς συνέβη μὲ τὸν ἱερομόναχον Θεοφύλακτον Βασσάμη. Ἰερουργοῦσε εἰς Σάμον. Δὲν ἠνώχλει κανένα! Δὲν ἠπειλεῖ! Δὲν παρεξεστράπη. Ἐλειτούργει ἀθορύβως διὰ τοὺς ὁμόφρονας ἀδελφούς, ὅπως θὰ ἔκανε τὸ ἴδιο καὶ ὁ καθολικὸς ἱερεὺς διὰ τὸ ποίμνιόν του καὶ ὁραββίνος διὰ τὴν συναγωγὴν του. Καὶ ὁμῶς διὰ τοὺς Ἕλληνας Καθολικούς, δὲν ἰσχύει τὸ ἐπιχείρημα, πὺν σὺν καραμέλλα τὸ πιπιλίζουν οἱ ἀρμόδιοι ὅταν ἐνώπιόν των παραπονοῦμεθα, ὅτι δηλαδὴ δὲν εἶναι δυνατόν εἰς

Ὁ ὁμολογητὴς ἱερεὺς Θεοφύλακτος Βασσάμης

Ἑλλάδα νὰ ὑπάρῃ ἄλλη ἐκκλησία!! Καὶ ὁμῶς ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία τῶν Εὐαγγελικῶν, τῶν Ἑλληνορθόδοξων Καθολικῶν (Οὐνιτῶν) καὶ τῶσαν ἄλλων θρησκευτικῶν ὁμάδων.

Οἱ ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν λειτουργοῦν ἑλευθέρως καὶ μόνον οἱ παλαιοημερολογίται ἱερεῖς διώκονται!

Οὕτω λοιπὸν καὶ ὁ πατὴρ Θεοφύλακτος, συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη εἰς ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΙΝ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΚΑΙ ΕΞΕΤΙΣΕ Εἰς ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ ΣΑΜΟΥ.

Νικολακόπουλος-σύμβουλος καὶ-τινες ἄλλοι.

Τὸ Μνημόσυνον αὐτὸ ἀπέδειξε τὴν δύναμιν τῆς Ἐλευθερίας τῆς Σκέψεως καὶ τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτῆς.

Ποῖος θὰ μπορέσῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀκατάβλητον Δύναμιν τῆς Συνειδήσεως; Ποῖος θὰ μπορέσῃ νὰ φιμώσῃ τὴν φωνὴν τῆς; Ὁ Σιδηρὸς καὶ τὸ Πῦρ ὠχριοῦν. Καὶ ὁ θάνατος ἀπέρχεται ὀνειδίζομενος!

Ποῖος λοιπὸν θὰ συντρίψῃ τὴν Συνείδησιν;
ΚΑΝΕΙΣ ΑΠΑΝΤΑ Ἡ ΠΕΙΡΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ.

Τὸν ἱερέα ὁμολογητὴν, εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντήσω δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν του.

Εἰς τὸ πρόσωπόν του διέκρινα μίαν μαρτυρικὴν μορφήν ἢ ὅποια μοῦ θύμιζε τὴν περίοδον τῶν μεγάλων διωγμῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἡσθάνθην μίαν ἀγανάκτησιν διότι μέσα εἰς τὸν φωτεινότερον αἰῶνα καὶ εἰς τὴν πατρίδα ἑνὸς Περικλέους, διώκονται ἀκόμη ἄνθρωποι διὰ τὰ θρησκευτικὰ των φρονήματα.

— Πότε συνελήφθητε γέροντα

— Πρὸ ἑνὸς ἔτους, τὴν ἡμέραν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον δηλαδὴ τὴν 25/11/52

— Ποῖος παρεκίνησε τὰς ἀρχάς διὰ νὰ στολίσω ἑναντίον Σας;

— Ὁ ἐφημέριος τῆς Ἁγίας Ματρῶνας τῶν Καρλοβασίων, ὁ παπᾶ Ψάδας.

Φαντασθῆτε κατάπτωσιν χριστιανικὴν! Καὶ ὁ ἱερεὺς αὐτὸς κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν θὰ ἀνατείνῃ τὰς χεῖρας του πρὸς τὸν οὐρανὸν διὰ νὰ εἴπῃ «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν!» Ψεύδη καὶ ὑποκρισίαι, πὺν τὰ καθιστᾶ ἀπαισιώτερα ἢ χριστιανοφάνειά των.

— Εἰς τὸ Δικαστήριον ἀσφαλῶς θὰ κατέθεσαν φανταστικά πράγματα, διὰ νὰ ἐπιβαρύνουν τὴν θέσιν σας;

Ὁ ἱερεὺς μειδιᾷ μελαγχολικῶς καὶ ἀπαντᾷ εἰς ἓνα τόνον οἰκτείροντα τὴν κατάστασιν.

Ἄχ παιδί πὺν, κανεῖς μάρτυς κατηγορίας δὲν παρευρέθη!

Σκεφθῆτε βαθμὸν σκοπιμότητος, πὺν θίγει τὰ ὄρια τῆς ἐκδικήσεως. Νὰ στηριχθῇ κατηγορία καταγγελλθεῖσα καὶ ὅχι αὐτοφόρον ἀδικήματος, χωρὶς τὸ οὐσιωδέστερον στοιχεῖον τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, τὴν προφορικὴν κατάθεσιν μαρτύρων.

— Πάντως εἰς τὰς φυλάκας θὰ ἐφάνησαν ἀπέναντί σας στοργικοί, σεβόμενοι τὸ σχῆμα σας καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν κατεδικάσθητε διὰ μίαν ἀξιόποινον πράξιν, ἀλλὰ διὰ ζήτημα θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

Ἐδῶ ὁ πατὴρ Θεοφύλακτος, λαμβάνει μίαν στάσιν ἀνθρώπου μὲ βαθυτάτην πικρίαν καὶ μᾶς ἐξιστορεῖ εἰς τὸν μελαγχολικώτερον τόνον ὠρισμένα μόνον στοιχεῖα τῆς φυλακίσεως του, πὺν μετέβαλλαν τὴν ποινὴν του εἰς ἀφόρητα δεσμά.

«Ἀγαπητέ μου, δὲν ἐπρόκειτο περὶ φυλακίσεως ἀλλὰ περὶ φρικτῆς εἰρκτῆς. Μὲ ἀπεμόνωσαν ὑπὸ ἀθλιεστάτας συνθῆκας εἰς τὸ ἀπομονωτήριον τῆς φυλακῆς. Ἐπετέθη μὲ τὸν σαδιστικώτερον τρόπον ἑναντίον μου ἓνας φύλαξ διὰ νὰ μὲ κτυπήσῃ. Καὶ μοῦ ἐστέρησαν καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα τοῦ φυλακισμένου, τὸ ἐπισκεπτήριον. Μοῦ ἀπηγόρευαν τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ μπροστὰ μου κατεξέσχισαν ἐπιστολὴν τοῦ Ἁγίου Προέδρου, χωρὶς νὰ μοῦ τὴν ἐπιδώσουν. Ἀπεπειράθησαν νὰ ἀσκήσουν ψυχολογικὴν βίαν ἐπάνω μου πιέζοντές με νὰ υπογράψω δήλωσιν προ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Ἡ ΑΠΕΡΑΝΤΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ

«Ὅποιος μελετᾷ μὲ προσοχὴν τὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴν αὐτὴν, ὅποιος πρὸ παντὸς ἀναζητεῖ τὸ βαθύτερον νόημα, τὸ ὁποῖον κρύπτουν αἱ λέξεις, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ αἰσθανθῇ κατάπληξιν ἀφ' ἑνὸς ἀλλὰ καὶ μίαν βαθυτάτην ἀνακούφισιν εἰς τὰ βάθη τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου.

Ὁ ὑπέρκοχος ἥρως τῆς περικοπῆς αὐτῆς, ἡ γλυκυτάτη μορφή τοῦ Θεανθρώπου· συγκλονίζουσα ὑπόθεσις ὁ σκοπὸς τοῦ θείου Αὐτοῦ δράματος.

Μὲ μίαν ἱκανότητα, τὴν ὁποῖαν κατέχουν μόνον ἐκεῖνοι, ποὺ ζοῦν μέσα εἰς τὴν πλημμύραν τοῦ θείου φωτός, ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, το νίξει τὴν οὐσίαν καὶ τὰ κίνητρα τῆς εἰδικῆς προνοίας τοῦ θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

«Οὕτω γὰρ ἡγάπησε ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκε, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».

Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ γεννᾷ κατάπληξιν!

Ἀσύγκριτος ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ! Ἀνυπέρβλητος ὑπερβάλλει εἰς δύναμιν καὶ αὐτὴν τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ!

σχωρήσεως καὶ ὑπόσχοντές πλουσίαν ἐνορίαν εἰς Σάμον. Πρὸς τὸν σχολὸν τοῦτο προσῆλθε ὁ ἴδιος ὁ Μοίραρχος Διοικητὴς τῆς περιοχῆς «Δόξα τῷ Κυρίῳ» Μετὰ τὰς ὁλίγας αὐτὰς λέξεις, ποὺ ἐξιστοροῦν μίαν θλιβεράν περιπέτειαν ἐσταμάτησε ὁ πατὴρ Θεοφύλακτος.

Καὶ ἐγὼ παρέμεινα κατάπληκτος, ἀφ' ἑνὸς μὲν θαυμάζων τὸ παράστημα τοῦ ὁμολογητοῦ, ποὺ εἶχον ἀπέναντί μου καὶ ἀφ' ἐτέτου λυπούμενος βαθύτατα, διότι εἰς τὴν χώραν τῆς ἐλευθερίας συμβαίνουν πράγματα ὑπερθυμίζοντα ὁλοκληρωτικὰ καθεστῶτα, παπαδοκρατίαν, τυραννίαν.

Σκεφθῆτε, φίλοι ἀναγνώσται, καὶ ἀπαριθμήσατε στοιχεῖα, ποὺ δὲν στολίζουν καθόλου μίαν χώραν. Ἀκατάκριτος καταδίκη. Καταπίσεις φυλακισμένου. Ἀδίκος φυλάκις. Στέρησις ἐπιτροπομένης ἐλευθερίας. Ἀσκήσις ψυχολογικῆς βίας. Ὅλων δὲ αὐτῶν κίνητρον ὑπῆρξε τὸ πείσμα καὶ φανατισμὸς τῶν κληρικῶν τῆς Κρατούσης ἐκκλησίας. Καὶ ἡ Πολιτεία συνευδοκεῖ εἰς τὰ τερατώδη αὐτὰ ἐγκλήματα.

Ὁ πολιτικὸς κόσμος, ὁ ὑποσχόμενος κατοχύρωσιν ἐλευθεριῶν τὶ κάνει;

Νὰ τὸ ἀγωνιώδες ἐρώτημα!

Ἀγάπη καὶ μόνον ἀγάπη κινεῖ τὸν Θεόν. Καὶ ἡ ἀγάπη αὐτὴ δὲν βασίζεται εἰς τὴν ἡθικὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, οὔτε ἐξαρτᾶται ἀπ' τὸν βαθμὸν τῆς πνευματικότητός του.

Ἡ ἀγάπη αὐτὴ εἶναι ἕνας ὠκεανὸς καλωσύνης ποὺ ἐξασφαλίζει ἰσχυρὰ πορείαν εἰς τὸν θαλασσοπόρον τῆς ζωῆς αὐτῆς. Εἶναι μία Ἄνοιξις ποὺ ζωογονεῖ καὶ σκορπίζει τὴν βλάστησιν! Εἶναι ἀκόμη ἕνας ἥλιος ποὺ βοηθεῖ τὰ ἄνθη, νὰ ἀναπτύξουν τὸ μεθυσιτικὸν τῶν ἄρωμα. Δώσατε ψυχὴν εἰς τὸν ὠκεανόν, τοποθετήσατε εἰς τὰ ἀπύθμενα βάθη του συνείδησιν νὰ κατευθύνῃ ἀσφαλῶς τὸν ἄνθρωπον διὰ τὸν κυματισμὸν του καὶ θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνην!

Φαντασθῆτε τὴν ἀνοιξιν, ὥς θεὰ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν παγερότητα τοῦ χειμῶνος, νὰ βοηθῇ τὰ ἄνθη νὰ σηκώσουν μὲ αὐτοπεποίθησιν τὰ ποικιλόχρωμα στεμματάκια

των, καὶ νὰ ἔχετε τὴν ζωὴν.

Φαντασθῆτε τέλος τὴν μεγαλοπρέπειαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, νὰ διεισδύουν καὶ εἰς τὰ πλέον λεπτότατα σημεῖα τῶν φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν ὁργανισμῶν καὶ νὰ προκαλοῦν τὴν κίνησιν τῶν ἀπειροελαχίστων καὶ σμικροτάτων φορέων τῆς ζωῆς καὶ θὰ ἔχετε τὸ φῶς.

Καλωσύνη Ζωὴ καὶ Φῶς· νὰ τί συνιστοῦν τὴν θεϊκὴν ἀγάπην. Ἐχεῖ τὴν δύναμιν ὁ ἥλιος νὰ μὴ ἀρνεῖται τὴν ἐπίδρασίν του οὔτε εἰς τὸ ὥρατον ἄλικο τριαντάφυλλο ἀλλὰ οὔτε καὶ στὸ ταπεινὸ χαμομηλάκι· ἡ ἀνοιξὶς δίνει χαρὰ στὸ τρίχρονο ἄγγελουδι μίᾳς μαννούλας ἀλλὰ δὲν στερεῖ τῆς εὐλογίας τῆς καὶ τὴν πεταλούδα ποὺ ζῇ τὸ συναίσθημα αὐτὸ μὲ τὸ δειλὸ φτερούγισμά της.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεός; ἀνοίξε τὰ χέρια του ἐπάνω στὸ Σταυρό, γὰρ νὰ κλείσῃ στὴν ἀγκαλιά του καὶ νὰ χαρίσῃ κάθε χαρὰ, σ' ὅλους ὅσοι θὰ ζητοῦσαν καταφύγιο κοντὰ Του.

Καλωσύνη, Ζωὴ καὶ Φῶς, σκορπάει ἡ Ἀγάπη χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ ἢ Δικαιοκρισίαν του ποιοὶ θὰ τὰ δεχθοῦν.

Ζωγραφισμένη στὸ Σταυρὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἡ ἀγάπη, δείχνει τὴν καταγωγὴ της, μὰ καὶ τὸν προορισμὸ της. Ἡ καταγωγὴ της εἶναι ἡ λογισμένη πλευρὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ σκοπὸς της, ἡ ἐξύψωσις τοῦ ἀνθρώπου Ω! Θεία Ἀγάπη εἶσαι ἕνα μεθυσιτικὸ ἄρωμα, ποὺ ἀναπνέουμε κάτω ἀπὸ τὴν σκιά τοῦ Σταυροῦ· εἶσαι φῶς, ποὺ ζωογονεῖ καὶ ὁδηγεῖ· εἶσαι δροσοστάλλακτη πηγούλα, ποὺ δροσιζει κάθε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
Κεφ. Γ. 13—17

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν Οὐρανόν, εἰμὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσὴς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὗ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τοῦ ἱερέως *Μιχαὴλ Ν. Σαββοπούλου*

Π ρ ο ς

Τὸν Κύριον Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν Ἀγράμας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ θρησκεία τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Χριστοῦ ἔδωσε τὴν συνείδησιν ὑπεράνω τῶν Ἐκκλ. Πολιτικῶν καὶ Δικαστικῶν κυρώσεων, μὲ τὸ μήνυμα «Ὁ-στις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν» (Ματθ. Η. 14). Ὁ-που ἑλευθερία δὲν ὑπάρχει, ἐκεῖ ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ πίστις ἐξασθενίζουσι. Ὅταν ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Κράτος εἶναι μισαλλόδοξα, εἶναι ἄπιστα εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀποστολὴν των, διότι ὑπηρετοῦν τὰ πάθη μισαλλοδόξων καὶ λησμονεῖται τὸ Εὐαγγέλιον τιθέμενον εἰς μοῖραν Καρὸς. Εἰς τὴν Ἀμερικανὴν καὶ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἄλλας πεπολιτισμένας χώρας δίκαια καὶ διώξεις ἀνθρώπων διὰ λόγους Θρησκευτικοὺς οὔτε κατὰ διάνοιαν ὑπάρχουν, διότι τοιαῦται δίκαια γίνονται εἰς τὰς κομμουνιστοκρατουμένας χώρας, ὅπου οὐδεμία ἀτομικὴ ἑλευθερία ὑπάρχει. Τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐν Εὐρώπῃ ἐθεσπίσθη ἡ Ἱερά Ἐξέτασις τὸ Εὐαγγέλιον ἐπροδῶθη, ὁ Χριστιανισμὸς ἐσυκοφαντήθη, ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια κατεπατήθη. Ἡ βία πάντοτε φέρει ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Ὁ Χριστιανισμὸς ἐστερεώθη διὰ τοῦ Κηρύγματος τῆς ἀγάπης καὶ ἀνοχῆς. Ὅταν ἡ Ἑλλάς ἔχῃ εἰς τὰς χεῖρας τῆς τοῦ Συντάγματος τὸ ὅποιον ἔχει βᾶσιν τὸ εὐαγγέλιον, πῶς αὕτη κάμνει χρῆσιν τῆς βίας; Μήπως σήμερον εἰς τὸν αἰῶνα τῆς τηλεοράσεως ἰσχύει τὸ Παπικόν τοῦ «αὐτὸς ἔφα;» Ἡ ἑλευθερία τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ὁρος

κουρασμένο πεζοπόρο· καὶ εἶσαι ὅλα αὐτὰ γιατί εἶσαι Ἀγάπη!

Φίλε ἀναγνώστα φρόντισες νὰ βοηθήσῃς τὴν ψυχὴ σου νὰ νοιώσῃ τὴν δύναμι τῆς θεϊκῆς ἀγάπης! Κάθησες μὲ κατὰπληξιν κάτω ἀπὸ τὸν Σταυρὸ γιὰ νὰ συλλάβῃς τὸ οὐράνιο νόημα ποὺ κρύβουν οἱ λέξεις «οὗτω γὰρ ἠγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε, τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκε, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται»

Εἶσαι πονεμένος; εἶσαι θλιμμένος; εἶσαι προδομένος; Μὴ φοβᾶσαι. Ὅπως τὸ καθαρὸ ὀξυγόνο, ποὺ μᾶς χαρίζει ἡ φύσις, σκοτώνῃ τὰ μικρόβια τῆς φυματώσεως, ποὺ ἀπειλοῦν τὰ πνευμόνια σου, ἔτσι καὶ ἡ θεία Ἀγάπη καταστρέφει κάθε πόνον καὶ σοῦ χαρίζει τὴν χαρὰ τῆς υἱείας.

Φρόντισε μόνο νὰ τὴν εἰσπνεύσῃς!

Ω! Θεία Ἀγάπη! Σὲ νοιώθω σὰν κάτι τὸ ἱεροπρεπέστερο ἀπὸ μιὰ ἐπίσημη τελετουργία· σὲ νοιώθω σὰν κάτι τὸ ἱερώτερο ἀπὸ τοὺς τύπους τῆς Ἐκκλησίας· σὲ νοιώθω σὰν κάτι τὸ ἐπισημότερο ἀπὸ ἓνα κήρυγμα τοῦ ἄμβωνος. Ω! Θεία Ἀγάπη! σὲ νοιώθω σὰν ἀκτινοβολία τοῦ Ἐσταυρωμένου μου Ἰησοῦ στὴν πονεμένη μου ψυχὴ. Καὶ γι' αὐτὸ σὲ νοσταλγῶ, σὲ γυρεύω. Μὴ μ' ἀφήσῃς νὰ ἐξαντληθῶ σὲ μιὰ ἀσποκὴ καὶ κουραστικὴ ἀναζήτησι.

Ἀγκάλλιασέ με μὲ στοργή!

ἀναγκαῖος τῆς εἰρήνης, τῆς γαλήνης καὶ τῆς προόδου καὶ ἀνυποῖ τὸ Κράτος εἰς τὴν ψυχὴν τῶν πολιτῶν· συγχρόνως δὲ φέρει καὶ τὴν Θρησκευτικὴν, Κοινωνικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν ἀμίλλαν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Κοινωνίας. Περιπλέον ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀπολαμβάνουν ἴσης προστασίας ἐνώπιον τῶν Νόμων (ἄρθρ. 3 Συντ.)

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος στηρίζεται βιολογικῶς εἰς τὸ γεγονός τῆς ἐνότητος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς ὁμίλιαν τοῦ διετύπωσε σαφέστατα, «Ἐποίησέ τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων». (Πράξ. ιζ' 26). Κατόπιν ἡ πίστις εἶναι ἀτομικὴ διὰ κάθε ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος εἶναι κύριος τῆς ψυχῆς του καὶ δικαιοῦται ν' ἀπατῇ ὅπως οἱ νόμοι νὰ μὴ τὸν ἐνοχοῦν διὰ τὴν Θρησκείαν του. Ὁ πολιτικὸς Νόμος περιορίζεται εἰς τὰ γήϊνα συμφέροντα καὶ δὲν δύναται νὰ ἀναμειγνύεται τι λαμβάνει χώραν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ, λέγει ὁ *Δαμπουλαῖ* ἐκδο-σὶς 1858 VII—IX. Ὁ δὲ Χριστὸς διὰ τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων λέγει: «Ἀπόδοτε οὖν τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» (Ματθ. κβ' 21). Ὁ Σεβασμιώτατος πρῶην Νευροκοπίου κ. Γεώργιος περὶ τῆς ἑλευθερίας τῆς συνειδήσεως γράφει εἰς τὸ Ἀρχεῖον Ἐκκλησι. καὶ Κανονικοῦ Δικαι-ου τεύχος 3ον 1951 σελ. 164 ὅτι «οὐδὲν κράτος σήμερον ἀξιῶν, ὅτι εἶναι πεπολιτισμένον καὶ ὄν πράγματι τοιοῦτον, καθορίζει τὰς σχέσεις του πρὸς τὰ θρησκευτάματα ἀντιθέτως πρὸς τὸ δόγμα τῆς ἑλευθερίας τῆς συνειδήσεως, ἀλλὰ πάντα καὶ τὰ ὄντα δηλ. πράγματα πεπολιτισμένα καὶ τὰ θέλοντα νὰ φαίνονται μόνον τοιαῦτα ἔχουσιν ἀνεστηλωμένον ἐν τοῖς ἑαυτῶν Συντάγμασι τὸ δόγμα τοῦ ἀπαρabiάστου τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἐπὶ πλεόν δε ἀμιλλώνται ποῖος περισσότερον τῶν ἄλλων νὰ εὐλαβῇται τὴν ἑλευθερίαν τῆς Ἐκκλησίας ἢ τῶν θρησκευμάτων καὶ ποῖον νὰ παρέχῃ πλείονα εὐεργετήματα εἰς αὐτὴν ἢ εἰς αὐτά». Εἶναι ἀνεπίδεκτον ἀμφισβήτησεως, λέγει ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου μακαρίτης Δ. Πιδόπουλος εἰς μιαν ἀναίρεσιν του γίνωματούσεως ἐτέρου Εἰσαγγελέως τοῦ Κ. Γεωργιάδου (ἑραβιβλίον Συν)τικῆ Νομικῆ καὶ Κανονικῆ ἀνάπτυξις τοῦ πα, λαισημερολογικοῦ ζητήματος Ἀθῆναι 1948 σελ. 43). ὅτι οἱ σεβόμενοι τὴν ἑλευθερίαν ἐν τῇ πραγματικότητι, οὐδένα καταδιώκουν, ἐφ' ὅσον καὶ ἂν φρονῇ τὰ ἀντίθετα πρὸς αὐτοὺς, ἢ ὅσον τὰ φρονηματά του εἶναι μωρά. Ἐξ ἀντιθέτου οἱ ἀνελεύθεροι οὐδεμίαν διαφορὰν Θρησκευτικὴν, Ἐκκλησιαστικὴν ἢ Πολιτικὴν ἀνέχονται, εἶναι δὲ ἑτοιμοὶ νὰ κατασπαράξωσι πάντας τοὺς τάναντία ἢ διάφορα πρὸς αὐτοὺς φρονοῦντας, ἀρκεῖ νὰ δύνανται. Πράγματι οἱ ἀνελεύθεροι μᾶς διώκουν διότι εἴμεθα ἀνίσχυροι καὶ προστασίαν ἀναμένομεν μόνον ἀπὸ τὸν Θεόν. Πλὴν ὅμως ὅ,τι εἶναι ἀνίσχυρον χρήζει προστασίας. Ὁ ἐν Ἀθῆναις δικηγόρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Δ. Χ. Ἀντύπας πέρουσι εἰς τὸν «Δικηγορικὸν Ἀγῶνα» καὶ εἰς πολεμικὸν σύγγραμμά του «Ἀστρακαὶ ἐν ζόφῳ» σελ. 23 καὶ 24 ἐξανίσταται μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του, γράφων τὰ τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου ὅτι «Θεοσεβείας μὲν γὰρ ἴδιον μὴ ἀναγκάζειν ἀλλὰ πείθειν». Καὶ ὅτι «ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία μὴ πείθου-

σα ἀλλὰ διὰ τοῦ χωροφύλακος διώκουσα, ἐξορίζουσα καὶ κείρουσα καὶ ξυρίζουσα καὶ ἀποσχισματίζουσα βία ἐν δεσποτηρίοις (ὅπως ἀπανθρώπως συνέβη καὶ ἐν Δράμα) κατέστη «Μὴ Θεοσεβής». Βεβαίως εἶναι φρικτὸν τὸ λεγόμενον ἀλλὰ δυστυχῶς ἀληθές. Ἀνεπτύξαμεν κατὰ δύναμιν, ὅτι ἀδίκως καὶ ἀντισυνταγματικῶς καταδιωκόμεθα καὶ ὅτι δὲν ἀντιποιοῦμεν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν, διότι ὁ ἀντιποιοὺν ὁποιαδήποτε ἀρχὴν, φερ' εἰπεῖν ἐκκλησιαστικὴν θὰ τὴν ἐξασκῇ μὲ φόβον ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστω καὶ θὰ εἶναι ἄνευ χειροτονίας. Ἐνῶ τοῦναντίον ἡμεῖς οἱ κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ ἐξελέγημεν μὲ τὴν ψήφον τοῦ λαοῦ καὶ μὲ ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ καὶ ἐχειροτονήθημεν κανονικῶς ὑπὸ ὁμοδόξου Ἐπισκόπου ἐξυπηρετοῦντες ὁμοδόξους Ἑλλήνας φανερώς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων τοῦ Κράτους.

Ἐφ' ὅσον δὲ ἔχομεν ἀπώλυτον τὴν Ἱερωσύνην μας βαπτίζομεν καὶ ἱερολογοῦμεν γάμους, ὅπου ἐσχάτως τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τηλ(κ)ῆς ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς Ληξιάρχους τοῦ Κράτους ἀναγνωρίζει ἔστω καὶ ἐμμέσως ὡς ἐγκύρους τὰς τελουμένης βαπτίσεις ὑπὸ παλαισημερολογιτῶν ἱερέων. Ἐπίσης ἐσχάτως καὶ δὴ εἰς τὸν Πειραιᾶ δύο ἱερεῖς μας ἠθωώθησαν μνησθέντες ἐπὶ ἀντιποιήσει ἀρχῆς καὶ ἐπισυνάπτω ἐν ἀκριβὲς ἀντίγραφον μιᾶς τοιαύτης ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως Πλημμελειοδικείου Πειραιῶς ὑπ' ἀριθ. 3664 τῆς 19ς Μαΐου 1953. Ἐπίσης σὰς ἐπισυνάπτω καὶ τὴν εἰς τὸν τύπον Ἀθηνῶν ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἁγίου Προέδρου τῆς Ἐκκλησίας μας Πανερωτάτου πρώην Φλωρίνης κ. Χρυσόστομου, πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργόν, σῆσαι ἔχουσιν πρὸς τὰς παρανόμους δίκας τῶν κληρικῶν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἐπὶ τούτοις ἀκραδάντως ἐλπίζω εἰς τὴν ἀποκατάληπτον καὶ μετ' εὐθυμίας ἐξέτασιν τῆς κατηγορουμένης ὑποθέσεώς μου, ἥ ὅποια ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα διαρκοῦς ἐμπραγμάτου πράξεως ἐντὸς τῶν περιθωρίων τῶν Κανόνων καὶ Παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Θεμελιώδους Νόμου τοῦ Συντάγματος.

Δράμα τῇ 10 Ἰουνίου 1953

Μετ' εὐχῶν διαπύρων Ἱερεῶς
Μιχαὴλ Νικολάου Σαββόπουλος

ΥΠΟ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ
ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΑΙΝΟΥ κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ὑπὸ ΑΝΤ. ΜΟΥΣΤΑΚΑ Μοναχοῦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ δὲ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ ἀπήντησεν, ὅτι «Ἐν τῇ συγκλήσει ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθοδόξου Συνεδρίου καὶ ΑΝΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ὑπάρχει καὶ ΑΚΑΙΡΙΑ πολλή, διότι μία καὶ μόνη εἶναι ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία (ἡ Οἰκουμένη) Σύνοδος) ἐπὶ ζητημάτων Ἐκκλησιαστικῆς ὑφίστης σημασίας».

Ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας ἀφῆκε τότε νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι εἶχε συνάψει ἐν εἶδος συμμαχίας μετὰ

τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, *ἵνα καὶ οἱ τρεῖς ἐμφανίσωσιν ἐνιαυτὸν μείωπον εἰς πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν ζητήματα.*».

Εὐτυχῶς ὅτι ἀναγνωρίσας, ὁμολογεῖ ὁ Σεβ. Αἰνίου, ὅτι: Οἱ τρεῖς κατ' Ἀνατολὰς Πατριάρχαι τῆς Ὁρθοδοξίας διέγνωσαν ὅτι ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος Πανορθοδόξῳ, λεγομένῳ, Συνεδρίῳ ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῶσι καὶ νὰ ληφθῶσιν ἀποφάσεις ἐπὶ ζητημάτων ἀφορῶντων τὴν καθόλου Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, οἷον καὶ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέσχον τοῦ Συνεδρίου, διέγνωσαν δὲ ἐκ τοῦ πρὸς αὐτοὺς καὶ πάντας τοὺς Προέδρους τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἀπειθῶνθέντος Γράμματος ὑπὸ τοῦ Μελετίου Μεταξόκη (ἀριθ. 872) 467 τῆς 3 Φεβρουαρίου 1923) γράφοντος ἐπὶ λέξει «Ἐκ τῶν ἀπὸ κοινῆς ἀποφάσεως συνμισθένων ζητημάτων (σημειοῦμεν τὸ **ΚΟΙΝΗΣ** ἀποφάσεως) ἐστὶ καὶ τὸ τοῦ Ἡμερολογίου, ἀπὸ πολλοῦ μὲν κείμενον, μείζονα δὲ ἐφ' ἡμῖν τὴν σπουδαιότητα προσλαβόν.... Καὶ ἕτερος δὲ λόγος οὐκ ἥσσονος τῶν προειρημένων σπουδαιότητος καθιστῶσιν ἀναγκαίαν, καὶ δὴ καὶ ἐπαιγούσης μορφῆς (ποιᾶς;) τὴν **ΚΟΙΝΗΝ** τῶν Ἁγίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν συνέψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἡμερολογίου.

Ἀναφέρει καὶ ταῦτα ὁ Σεβ. Αἰνίου κ. Γερμανός, τῷ ὁποίῳ ὁμολογοῦμεν χάριτας διὰ τὴν εἰλικρινειάν του, διότι καὶ τὸν *Πατριάρχην Μελετίον Δ' τὸν Μεταξόκην παρεδέχθη* — χωρὶς ἀντίρρησην — ὡς *Μασσαῶνον ὄντα*. Καὶ τὸ Πανορθόδοξόν του Συνέδριον ὡς ἀποτελεσθὲν ἐξ ἀντιπροσώπων πέντε μόνον αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν (*διότι οἱ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἶχον διορθῶναι ἐξ ὁφειλίου «αὐτεπαγγέλτως» ὑπὸ τοῦ Μελετίου* — τὸ ὁμολόγησε καὶ ὁ ἴδιος —) καὶ τούτων ὄντων μάλιστα τῶν δύο λαϊκῶν. Καὶ τὰς ἀντιρρήσεις — ὡς πρὸς τὸ Συνέδριον — τῶν κατ' Ἀνατολὰς τριῶν Πατριαρχῶν ἐσημείωσεν. Θὰ ἦτο ὅμως εἰλικρινέστερος καὶ συγχαρητηρίων ἄξιος ἐὰν κατεχώρει, εἰς τὴν κρινομένην ἀπάντησίν του, καὶ τὰ ἅπαντα ἀναφέρονται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν «Πρακτικῶν» τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου σελ. 20 — 21, καθ' ὃ «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κισινβίου εἶπεν, ὅτι δὲν ἔλαβεν εἰσέτι ὁρισμένης ὁδηγίας ἐπὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος ἀπὸ μέρος τῶν ἐν Κιργιζιστῶν Ρώσων Ἱεραρχῶν». Καὶ ἕτερος εἶπεν «ὅτι μεταρρυθμίσεις τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ κάμωμεν δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ σπανδαλισμὸν εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλῆρωμα. Λαμβάνομεν σοβαρῶς ὅτι ὅψει ὅτι δὲν εἶναι τι ἀδιάφορον τὸ πῶς θὰ διατεθῶσιν αἱ μᾶζαι τῶν χριστιανῶν μας ἀπέναντι μεταρρυθμίσεως ἀποδεχομένης τὸ Γεηγοριανὸν σύστημα. Ἐὰν Ἐκκλησίαι τινὲς... δὲν ἤθελον ἀποδεχθῇ τὸ μέλλον νὰ κριθῇ ὡς ὀρθὸν ἡμερολόγιον, θὰ ἔπρεπε τότε ἡ πλειονότης τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν μεταρρυθμίσειν...».

Παρέλειπε ταῦτα ὁ Σεβ. σκοπῶν ἡ ἀσκόπως ἀγνοοῦμεν. Παρέθεσεν ὅμως τὸν 19ον Κανὸνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου ἀσχετον τελείως ὄντι πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν καὶ κατηγοροῦντα μᾶλλον αὐτοῦ ἢ ὑπερσυνηγοροῦντα. Διότι ὁ ἐν λόγῳ ἱερός Κανὼν ἀναφέρεται εἰς τὴν χειροτονίαν Ἐπι-

σκόπου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Μητροπολίτης τῆς Ἐπαρχίας πρέπει νὰ συγκαλῇ ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Κανὼν. «**Ἐπίσκοπον μὴ χειροτονεῖσθαι δίχα Συνόδου, καὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐν τῇ Μητροπόλει τῆς Ἐπαρχίας.... Καὶ εἰ μὲν ἀπαντοίῃ οἱ πάντες, βέλτιον**» εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τοῦτο, τοὺς γε πλείους ἐξάπαντος παρῆναι δεῖ, ἢ διὰ γραμμάτων δημοφώνους γενέσθαι. Τί σχέσιν ἔχει ὁ Κανὼν οὗτος μὲ τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον τοῦ Μεταξάνη; Ἐπρόκειτο περὶ χειροτονίας Ἐπισκόπου ἐν αὐτῷ; ἢ περὶ λήψεως ἀποφάσεων ἀφορῶσάν ὁλόκληρον τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν; Ἀστόχως ὅλος ὤθεν ὁ Σεβ. ἐπεκαλέσθη τὸν Κανόνα τοῦτον. Καὶ τὸ ἀσχετότερον, ὅτι τὴν ἐν τῷ Κανόνι λέξιν «πλείους» ὁ Σεβ. μετέτρεψεν εἰς ΠΛΟΙΟΥΣ (βαπόργια) καὶ τὴν λέξιν «δημοφώνους» εἰς ΟΜΟΨΥΧΟΥΣ. Ἀλλὰ ταῦτα, καθὼς καὶ τὸ περὶ τοῦ Πατριάρχου Βασιλείου ἐκλεγέντος Πατριάρχου τὸ 1952 καὶ ἀποθανόντος τὸ 1929, καίθωσαν ὡς δαίγμα τῆς σοβαρότητος τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις «ἀγρυπνούντων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Συνεχίζων ὁ Σεβασμιώτατος Αἶνον λέγει: (σελ. Ὁρθοδοξίας 32) «Ὅτι δὲ ἡ περὶ διορθώσεως τοῦ ἐν χρήσει Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου ἀποφάσεις εἶναι ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ διὰ πάσας τὰς Πατριαρχίους καὶ Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, ἀποδεικνύει καὶ πρόχειρος μελέτη τῶν ἐν τῷ Πανορθόδοξῳ Συνεδρίῳ ληφθεισῶν ἀποφάσεων». Ἀλλὰ πῶς ὑποχρεωτικὴ καὶ τελεσίδικος; Ἀφοῦ ἀνωτέρω ἐβεβαίωσε τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ ὁ ἴδιος, ὅτι: Οἱ τρεῖς κατ' Ἀνατολὰς Πατριάρχαι οὕτε ἀντιπροσωπεύθησαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ, οὕτε ποτὲ ἀνεγνώρισαν τοῦτο καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ. Ἀφοῦ τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας μετὰ τριετία, καὶ μόνον ἀφοῦ ἐπιπηδήσας ἐπεκαθίσσε τοῦ Θρόνου αὐτοῦ ὡς Πατριάρχῃ; ὁ Μελέτιος Μεταξάνης, εἰσήγαγεν τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἀφοῦ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐτηλεγράφη καὶ τότε (6 Σεπτεμβρίου 1953) πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν «Ἐπαναλαμβάνομεν ΑΔΥΝΑΤΟΝ ἡμετέρω Πατριαρχεῖῳ ΑΠΟΔΕΧΘΗΝΑΙ μεταβολὴν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου» (εὐτυχῶς τὸ λέγει ὁ ἴδιος σελ. Ὁρθοδοξίας 33). Ἀλλὰ καὶ σήμερον ἀκόμη τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐξακολουθεῖ κριτοῦν τὸ Πατροπαράδοτον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐμβόσματα Συνδρομῶν

Ἐμβόσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπισκευῶν ἀπευθύνονται. Πρὸς τὸν Παν.σ. Πανάρετον Πατριδὴν Τζώρτζ 6 — Πλ. Κάνιγγος Ἀθήναι

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Ἄγγελος Ἀντωνόπουλος

Τζώρτζ 6. (πλ. Κάνιγγος) — Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 38 — Ἀθήναι

ΛΟΓΕΙΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡ. ΑΓΩΝΟΣ

Ἱερομ. Θεόφιλος Ἀδαμάκης	Ρέθυμνον	200.000
Παράρτ. Βερδεκούσης	Ἑλλάσσωνος	200.000
Παρασκευὴ Παναγιωτοπούλου	Ἀμαρουσίου	20.000
Σωτήριος Κοντογεώργος	Κουκουβάνας	250.000
Ἱερομ. Εὐγένιος Λερμονῆς	Πειραιεύς	50.000
Ἀνόνημος Κυρία		100.000
Μιχαὴλ Χαϊρετάκης Ἀρμένιος	Χανία	100.000

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΛΟΩΝ

Ἐκ προηγουμένων εισφορῶν Δραχ. 5.306.000
Ἱερὸς Λάμπρος Θεοδώρου 50.000, Ἱερὰ Μονὴ Γεν. Θεοτόκου 100.000, Δέσποινα Ἀγγερινῶν (ἐξ ἐράνων περιοχῆς τῆς) 170.000, Ἱερὰ Μονὴ Κοιμ. Θεοτόκου 1.000.000, Γ. Κοντογιάννης Μεγαλοχωρὶ Μεθάνων 140.000, Λις Βασιλικὴ Κόντου (ἐξ ἐράνων περιοχῆς τῆς) 155.000, Παράρτημα Μαρκοπούλου 320.000, Ἱερὸς Ναὸς Τριῶν Ἱεραρχῶν Δράμας 77.000, Μοναχὸς Ἰάκωβος (ἐξ ἐράνων περιοχῆς τῆς) 175.000, Παράρτημα Βερδεκούσης Ἑλλάσσωνος 300.000, Παράρτημα Βασιλικῶν Θεσσαλονίκης 1.000.000, Κοινότης Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης 900.000, Ἀριστείδης Διτηγόρος 50.000, Παρασκευὴ Παναγιωτοπούλου 30.000, Ἑνορία Ταξιαρχῶν Ν. Ἰωνίας 30.000, Σωτήριος Κοντογεώργος 250.000, Ἱερομ. Εὐγένιος Λημονῆς 100.000, Θρησκ. Ἐθν. Ὁρθ. Κοινωνία Δράμας 565.000, Καὶ καὶ Λες (ἐξ ἐράνων Περιοχῆς Ὑπαπαντῆς Πειραιῶς) 962.000, Ἀνόνημος 50.000, Τσαμίσση Εὐαγγελία (ἐξ ἐράνων περιοχῆς τῆς) 165.000, Μοναχὴ Μαρία Ἀναγνωστοπούλου (ἐξ ἐράνων περιοχῆς τῆς) 66.000, Μοναχὸς Καισάριος Γαμβρούλιας 500.000, Μοναχὸς Ἰωάσαφ Ι. Μ. Ἀγ. Παντελεήμωνος Ἀγ. Ὄρος 50.000, Στέφανος Βουτσᾶς Κομοτηνῇ 50.000, Ἀντώνιος Τσάκωνας 1 0.000, Νότα Κόνια (ἐξ ἐράνων περιοχῆς τῆς) 242.000, Δημήτριος Κυριακόπουλος Συναγματοφάνης ἐ.ἀ. 5 0.000, Διοσκοφορία Ἀγίου Ἀνδρέου Περιστερίου 515.000, Παράρτημα Λιοπεσίου 100.000, Ἑνορία Εὐαγγελισμὸς Κορυδαλοῦ 250.000.

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

1) Παράρτ. Μεσοφώτης Παγγαίου Καβάλας ἐλήφθησαν δραχμαὶ 2.500.000, ἀποστέλλομεν σχετικὴν ἀπόδειξιν καὶ ἀπείρους εὐχαριστοῦμεν. 2) Αἶδεα. Ἱερὰ Μιχαὴλ Σαββόπουλον Δράμας ἐλήφθησαν δραχμαὶ 100.000 εὐχαριστοῦμεν ἀποστέλλομεν ἀπόδειξιν. 3) Αἰδ. Ἱερὰ Κωνστ. Σπυριδάκη, Ἀσῆμι Μονοφασίου ἐλήφθησαν δραχμαὶ 30.000 εὐχαριστοῦμεν. 4) κ. Ἀλέξανδρος Ἀνδρουλιδάκης Τυριάκιον Ἡρακλείου ἐλήφθησαν δραχμαὶ 30.000 εὐχαριστοῦμεν. 5) κ. Σωτήριον Τζιολόπουλον, Μελίτη Ἀλεξανδρείας ἐλήφθησαν 30.000 δραχμαὶ εὐχαριστοῦμεν. 6) Καν. Ἀρίστην Γιάννη Ν. Μουδανιά, ἐλήφθησαν δραχμαὶ 40.000 εὐχαριστοῦμεν. 7) Πρ. Ἀποστολίδην, Σποτσῶσα Σεργίων, ἐλήφθησαν δραχμαὶ 30.000 εὐχαριστοῦμεν. 8) Mr. Jim Karapanagiotis Detroit 14 Michican U.S.A. ἐλήφθησαν 5 δολ. ἐνεργόφηται συνδρομητῆς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. 9) Γ. Κανδηλάρη Ἀγυιὰ Λαρίσης ἐλήφθησαν δρχ. 161 χιλ. εὐχαριστοῦμεν. 10) Ἀναστ. Κοῦρτην Κάβαλλον Λευκάδος, ἐλήφθησαν δρχ. 30 χιλ. εὐχαριστοῦμεν. 11) Ν. Σούμαν—Δ. Θάνον—Δ. Μηλιώτην καὶ Παράρτημα Βερδεκούσης Ἑλλάσσωνος ἐλήφθησαν δρχ. 340 χιλ. εὐχαριστοῦμεν ἀπείρους. 12) Παράρτημα Θεσσαλονίκης, ἐλήφθησαν δρχ. 400 χιλ. εὐχαριστοῦμεν. 13) Παράρτημα Αὐλκτρας Θεβάν, ἐλήφθησαν δρχ. 300 χιλ. εὐχαριστοῦμεν. 14) κ. Σ. Ρόκιαν Λευκτρά Θεβάν, ἐλήφθησαν δρχ. 15 χιλ. εὐχαριστοῦμεν. 16) Παράρτημα Βασιλικῶν ἐλήφθησαν δρχ. 500 χιλ. εὐχαριστοῦμεν. 17) Παράρτημα Σαλαμίνος ἐλήφθησαν δρχ. 100 χιλ. εὐχαριστοῦμεν. 18) Παράρτημα Λιοπεσίου ἐλήφθησαν δρχ. 100 χιλ. εὐχαριστοῦμεν. 19) Παράρτημα Λαμίας ἐλήφθησαν δρχ. 500 χιλ. εὐχαριστοῦμεν. 20) Θρησκ. Ἐθν. Ὁρθ. Κοινωνία Δράμας ἐλήφθησαν δρχ. 500 χιλ. εὐχαριστοῦμεν.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ 1954

Πολύτιμος Σύμβουλος εἰς κάθε χριστιανὸν σπύρι! Ἀπαράιτητος σύντροφος παντὸς χριστιανοῦ! Ὁ,τι εἶναι τὸ ὡρολόγιον διὰ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, εἶναι ὁ ἡμεροδείκτης διὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους! Τὸ γραφεῖον Τύπου ἀνέλαβε τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἡμεροδεικτῶν τοῖς καὶ μικροῦ σχήματος (τσέπης). Οἱ ἡμεροδείκται συνετάχθησαν εἰς Ἄγιον Ὅρος ὑπὸ τοῦ ἀναταπονήτου ξηλωτοῦ Μοναχοῦ Ἀντωνίου Μουσιάνου. **ΟΙ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ ΘΑ ΔΙΑΤΕΘΟΥΝ ΜΟΝΟΝ ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΕΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ.** Τὰ παραγγέλματα παρακαλοῦνται ὅπως δηλώσωσιν ἐγκαίρως, διότι θὰ ἐκτυπωθοῦν μόνον ὅσοι παραγγελοῦν διὰ τὴν μὴ ἐπιβαρυνθῇ ὁ ἀγὼν μετὰ ἀδιάθετα ὑπόλοιπα.

Αἰωνία ἡ Μνήμη

Οὐδέποτε θὰ λησμονηθῇ ἡ θυσία τῶν 6 θυμάτων τοῦ αὐτοκνητιστικοῦ δυστυχήματος. Τὸ ἐπιτελεσθὲν μνημόσυνον ἦτο ἡ ἐπικύρωσις τοῦ μαρτυρικοῦ τῶν θανάτων. Ἦδη τὰ δνόματά των ἀνεγράφησαν εἰς τὰ Μαρτυρολόγια, ὡς ἡρώων ἀγωνισθέντων διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Θρησκευτικῆς Συνειδήσεως. Ἔστω αἰωνία καὶ εὐλογημένη ἡ Μνήμη των.

Χριστιανικὸς κοινωνισμὸς

Τὴν προπαραλθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν εἰς Ἀθήνας οἱ γάμοι τοῦ κ. Θεοφίλου Παπαμακαρίου, υἱοῦ τῆς ἐξαιρέτου καὶ ἀναταπονήτου ἐργατρίας τοῦ Ἀγῶνος μας κ. Μαρίας Παπαμακαρίου, μετὰ τῆς διδασ. Αἰ. κατερίνης. Ὁ γάμος βαδύτατα χριστιανικὸς προσεωνί-ζει καρποφόρον χριστιανικὴν ἐργασίαν. Εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.

Ἡ ἑναρξὶς τοῦ Σχολικοῦ ἔτους

Ἦδη μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀρχίζει τὸ νέον σχολικὸν ἔτος. Αὐτὸ εἶναι διὰ τοὺς γονεῖς πηρὴ βαρυνάτων εὐδυνῶν, ὅχι μόνον διὰ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ Σχολείου, ὥστε νὰ μὴ καταστρέψῃ τοῦτο τὸ ἔργον τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐν γένει ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς ΑΓΩΓΗΣ. Γονεῖς, χριστιανικαὶ οἰκογένειαι, Διδάσκαλοι, ἄς κατανοῶναι πάντοτε τὸ ἔργον σας ἢ ὑπεράστην ἡθικὴ ἀξίωσις κατὰ νεῖατα εἶναι πλασμένα γιὰ ἔργα τιμῆς.

ΠΕΝΘΗ

Ἀπεδήμησε εἰς Κύριον ἡ ἐκλεκτὴ Δέσποινα, σύζυγος τοῦ ἐναρέτου ἀδελφοῦ Γρηγορίου Θεοδορίδου εἰς Ἀμφιάλην. Ἡ μεταστᾶσα τύπος χριστιανικῆς Μητρός, κατέλιπε κενόν, οὐ μόνον εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας της καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν οἰκείων της, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας ἦτο πολὺτιμον μέλος. Ὁ Κύριός μας ὅστις τὴν κατέταξε ἤδη μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν του, ἄς ἐνισχύσει τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνιότητος εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ συζύγου της καὶ τῶν ἀγαπημένων της παιδιῶν.

ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ Ο ΔΙΩΓΜΟΣ

Εἰς τὴν ἡμερησίαν ἐφημερίδα «Ἐμπρός» τῆς 12ης Σεπτεμβρίου ἐ. ε. δημοσιεύεται ἡ κάτωθι δήλωσις τοῦ Ἀντ)χου ἐ. ἀ. κ. Δημητρίου Κυριακοπούλου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος Δημήτριος Κυριακόπου-τοῦ Χαραλαμπίου Ἀντ)χης ἐ. ἀ. κάτοικος Ἀθηνῶν ὁδὸς Βούρβαχη ἀριθ. 34 δηλῶ πρὸς γνῶσιν τῶν Ἀρμοδίων Ἀρχῶν, ὅτι μετὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας μου κατὰ νόμον καὶ συμφῶνως πρὸς τὰς Θρησκευτικὰς πεποιθήσεις μου ἐξακολουθῶ νὰ ἐκτελῶ τὰ Θρησκευτικὰ μου καθήκοντα κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1953

Ὁ Δηλῶν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀντ)χης ἐ. ἀ.

Ἴδου ποῦ ὁδηγοῦν αἱ ἀγῖαι καὶ ἀντισυνταγματικαὶ καταδιώξεις τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας τοὺς ἀγραιφνεῖς Ὁρθοδόξους καὶ Ἐθνοδόκους Ἑλληνας ὥστε ν' ἀποσχίζονται, καὶ ἐπισήμως τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΨΥΧΩΝ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ὁ Σκανδαλισμὸς μιᾶς χριστιανικῆς ψυχῆς ἀποτελεῖ τὸ φοβερότερον ἐγκλήμα. Ἡ Συνειδήσις εἶναι τὸ ἱερὸν ἄδυτον τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Χάριν τῆς συνειδήσεως ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐστέφησε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἰσοβίως τῆς κροφῆς τῶν εἰδωλοθύτων. Ὡς φαίνεται ὅμως οἱ συνεχι-στοὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀπ. Παύλου δὲν φεῖδονται τῆς συνειδήσεως τῶν χριστιανῶν, προξενοῦν καθ' ἐκαστὴν χαι-νούσας πληγὰς εἰς αὐτὴν μετὰ τὰς ἀπροσεξίας των. Ἀναγράφωμεν αὐτοῖσι τὸ σχόλιον τῆς ἐφημερίδος «Καθημερινή» τῆς 3)9)53.

«Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας ποὺ τὸν εἶδαμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας φωτογραφούμενον μετὰ μιᾶν ἐπιλεγείσαν καλλονὴν, καὶ ὁπισθὲν τοῦ διαφόρου ἱεράρχος ἀγωνιῶντας νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸ τοῦ φατοῦ. Μία καλλονή, φέρουσα τὸν τί-τλον τῆς κατόπιν ψηφοφορίας εἶναι πάρα πολὺ κοσμικὸν πλάσμα, ὥστε νὰ προξενῇ κάποια ἐκπληξὴν ἢ φωτογρά-φους τῆς ὥρας κεφαλῆς της μετὰ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἐκ-κλησίας. Ἄλλως θὰ εἶχε τὸ πρᾶγμα ἂν ἡ καλλονὴ ἐνε-φανίζετο ὡς ἀπλή, Χριστιανή, χωρὶς τὴν κοσμικότητα τῆς ιδιότητάς της. Διότι ἔτσι θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ ποζάρου-μεν μαζί μετὰ τὸν Πατριάρχην καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ Χριστιανοὶ καὶ ὅλος ὁ κόσμος.

Χρειαζέται ἀραγε σχόλιον τοῦ σχολίου ὡς κοχλάζου-σα λάβα διατρέχει τὰς γραμμάς του ἡ ὁργὴ τῶν σιαν-δαλισμένων ψυχῶν. Τί ἔχει νὰ εἰπῇ ἐνώπιον τῆς Θε-ίας Δικαιοσύνης ὁ Παναγιώτατος; «Συμφέρει αὐτῷ μύ-λος ὄνιζος». Καὶ ὁ μύλος αὐτός, ἡ μυλόπετρα εἶναι τὸ ἐγκόλπιον. Πόσους θὰ καταπνίξουν εἰς τὸν πυθμένα τῆς ἀπωλείας τὰ στίλβοντα αὐτὰ ἐγκόλπια;